

[Miljøministeren]

Det vil således ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte regler om ubetinget pligt til indhegning af regnvandsbassiner.

For så vidt angår regnvandsbassiner i boligområder hører det formentlig til undtagelserne, at disse ikke er indhegnede, ligesom disse bassiner almindeligvis kun er vandfyldte i forbindelse med regn. Miljøstyrelsen finder, at sådanne bassiner bør være indhegnede for at forhindre ulykker som den omtalte. Når det derimod drejer sig om bassiner, der har karakter af søer og er permanent vandfyldte, er det nok ikke ønskeligt at indhegne disse, da de ikke adskiller sig væsentligt fra andre åbne vandområder.

Det er miljøstyrelsens opfattelse, at kommunalbestyrelserne i forbindelse med miljøbeskyttelsesloven er pålagt ansvaret for det samlede kloaksystem. Miljøstyrelsen finder ikke, at der er behov for at fastsætte regler for indretning og drift af enkelte af kloaksystemets dele, herunder indhegning, men finder, at der på baggrund af ulykken er et behov for at informere kommunerne om disse forhold.«

Jeg har på dette grundlag bedt miljøstyrelsen om at orientere kommunerne om den pågældende drukneulykke og om nødvendigheden af at sikre sig mod sådanne ved at sørge for en tilstrækkelig indhegning af regnvandsbassiner.

Spm. nr. S 333

Til *arbejdsministeren* (22/11 85) af:

Sonja Mikkelsen (S):

»Hvad har arbejdstilsynet gjort for at få håndhævet reglen om, at farlige stoffer skal erstattes med ufarlige, mindre farlige eller mindre generende stoffer eller materialer i produktionen, siden bekendtgørelsen om stoffer og materialer kom 2. september 1982?«

Begrundelse

En undersøgelse af metalarbejdere beskæftigede med affedtning, foretaget af arbejdsmedicinsk klinik i Århus, viser, at der fortsat anvendes klorerede opløsningsmidler, hvor der i stedet kunne anvendes almindeligt varmt sæbevand eller andre ufarlige affedtningsmetoder.

Undersøgelsen viser, at ud af 99, der daglig eller jævnlig er beskæftiget med klorerede opløsningsmidler, har 38 hjernesklader. Der er desuden konstateret skadelige påvirkninger af lever, hjerte og nyrer, og for første gang er det undersøgt, om arveanlæg påvirkes, og det er konstateret, at det gør de.

Svar (2/12 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan på baggrund af en indhentet udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet oplyse følgende:

§ 19 i arbejdsministeriets bekendtgørelse om stoffer og materialer fastlægger substitutionsprincippet. Kravet om, at et farligt stof/materiale skal erstattes med et mindre farligt, stilles til virksomheden, uanset om arbejdet med det farlige stof/materiale i øvrigt kan udføres forsvarligt. I vurderingen af, om et stof er mindre farligt end et andet, indgår bl.a. miljøministeriets klassifikation samt arbejdstilsynets grænseværdier og kodenummersystem.

Der er i de seneste år sket en indsamling og systematisering af viden og erfaringer, der i højere grad vil gøre det muligt at stille krav om substitution af eksakte stoffer.

For erhvervsmæssigt malearbejde, herunder især bygningsmalearbejde, er der på grundlag af kodenummer givet påbud om substitution.

Arbejdstilsynet har i 1985 kørt en landsdækkende kampagne, hvis eneste hovedtema er organiske opløsningsmidler. I første halvår af 1985 har arbejdstilsynet i forbindelse med kampagnen om organiske opløsningsmidler foretaget 1.554 virksomhedsbesøg. I forbindelse med kredsens virksomhedsbesøg er arbejdsgiverne først og fremmest blevet gjort opmærksomme på substitutionsforpligtelsen, og subsidiært er der stillet krav om tekniske foranstaltninger, f.eks. i form af ventilation og indkapsling.

Substitutionsforpligtelsen er endvidere fremhævet i forbindelse med dels de foldere om sikkerhed og sundhed ved organiske opløsningsmidler, der i et stort antal er blevet udleveret som led i kampagnen, dels arbejdstilsynets nye vejledning om stoffer og materialer fra juli 1984, som foreløbig er udleveret i 25.000 eksemplarer.